

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Pictaven.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

teriam ministrabunt. Licet autem ex iuncto tibi præfulatus officio in corrigendis subditorum excessibus jurisdictionem obrineas generalem, ut tamen auctoritate mandati nostri tuæ provisionis officium liberius exequaris, fraternitati tuæ, de qua firmam fiduciam gerimus, per ap. sc. m. q. tam circa viros religiosos quam etiam Clericos seculares tuæ jurisdictioni subiectos corrigas app. re. quæ videris corrigenda, statuens ad reformationem ipsorum quod regulare fuerit & honestum. Dat. ut in alia.

E I D E M.

Epist. 155.
Datur illi potestas reformati monasteria sua diocesanos.

Licet Ecclesiarum omnium cura nobis imminet, pro monasteriorum tamen statu specialius nos oportet esse sollicitos, ne forsan in ipsis religionis observantia dissolvatur, quam nostris temporibus Domino disponente plantare cupimus & fovere. Sanè sicut nostro est apostolatui reseratum, in monasteriis & aliis locis religiosis diocesana tibi lege subiectis in victu, vestitu, conversatione, ac multis aliis gravitas negligitur regularis, & multa gravia committuntur ibidem, quæ cedunt non solum in animarum dispendium, sed etiam scandalum plurimorum. Fratres præterea locorum ipsorum contra suæ professionis propositum retinere propria non formidant. Cum igitur hæc, si vera sint, relinquere non debeant incorrecta, fraternitati tuæ, de qua certam fiduciam obtinemus, per ap. sc. m. q. super his & aliis inquisita plenius veritate corrigas app. re. quæcumque noveris corrigenda, statuens ibidem quod regulare fuerit & honestum. Datum Romæ apud S. Petrum XV. Kal. Decemb. anno decimo.

E I D E M.

Epist. 156.
De unione monasteriorum Vallis profundæ & de Gyl.

Ad aures nostras noveris pervenisse quod monasterium Vallis profundæ in tua dioecesi constitutum tanta rerum temporalium egestate gravatur ut fores eiusdem loci nequeant de bonis ipsius monasterij sustentari, propter quod interdum, instigante humani generis inimico, pro necessariis acquirendis quædam minus licita immo gravia committere non verentur. Quocirca fraternitati tuæ per ap. sc. m. q. si est ita, monasterium ipsum auctoritate nostra suffultus, sublato cuiuslibet contradi. & app. ob. monasterio de Gyl tuæ dioecesis, quod pari necessitate laborat, ad iungere studeas & unire.

Datum Romæ apud S. Petrum XIII. Kal. Decemb. anno decimo.

E P I S C O P O P I C T A V E N.

Ex insinuatione dil. fil. I. scolaris nos noveris accepisse quod olim mater sua in ipsius partus multis angustis fatigata vorum vovit Domino quod quamcumque prolem susciperet, eam in sortem dominicam deputaret, quæ volens postmodum adimplere promissum, eundem I. fecit imbui litteralibus documentis & artibus liberalibus erudiri. Verum idem I. à materna non discrepans voluntate, cum minores ordines fuerit affecturus, à te instanter petijt ut eum in Subdiaconum promoveres. Tu verò, licet habeat patrimonium de quo potest congruè sustentari, & quidam ejus consanguineus ad ordinationem centum solidos annuos sibi fuerit paratus conferre, sicque honorificè valeat vivere de prædictis, oblatis tamen precibus acquiescere recusasti. Nos autem pro eum propositum attendentes f. r. p. ap. sc. præc. m. q. si est ita, dummodo sit idoneus, promovere ipsum ad subdiaconatus ordinem non postponas. Datum Romæ apud S. Petrum VIII. Kal. Decemb. anno decimo.

C I V I B V S E T U N I V E R S O
populo Dertusensi.

Ad nostram audientiam ven. f. n. G. Dertusen. Episcopo significante pervenit quod cum pro eo quod decimas & primitias ad plenum solvere nolebatis, olim vos excommunicationis sententiæ subiecisset, in contemptum excommunicationis ipsius in cimiterio Ecclesiæ præsumpsistis ferè centum corpora decedentium sepelire. Postmodum autem super ipsis decimis & primitiis iustitia mediante pro eodem Episcopo sententiæ promulgata, promisistis vos mandato Ecclesiæ parituros interposito juramento. Verum ab eodem Episcopo postmodum absoluti, sicut mandaverat, sepulta corpora extumulare curastis, volentes contemptum pristinum taliter expiare. Sed precedente tempore aliqui vestrum conversi retrorsum, & devotionem ostensam in odium deducentes, in suarum perniciem animarum, ad suggestionem fratrum hospitalis Hampolstæ, apud eisdem, Ecclesiæ memoratæ cimiterio derelicto, præsumperunt cum interpositione fidei eligere sepulturam, per hoc ipsi Ecclesiæ nitentes lationem inferre. Tandem quidam ex eis
ad

Epist. 158.
Horatur eos ut Ecclesiam Dertulensem revercantur.